

Exorcism

utan mark under fötterna
väller en drucknande flod
översvämmad
dränkt av förnimmelser
vittrar tron
var är tron, vad är tro
vad är rätt, vem är jag
vem är du

och vägen blir viljelös
inte längre en väg
utan sikte, ingen riktning
och i skuggan
förmerar sig mörker
och så, utan att synas
kan den osedde krypa in

bort, bort, bort
jag vill leva, credo
jag vill tjäna, ropar
säg blott ett ord!
lägger sig raklång
överlämnande
darrande är livet
levande är ordet

Ordet och tystnaden

Bröderna Karamazov

om den absoluta tystnaden
i moderns brist på svar, i universums kyla
i det inre skådandet utan rörelser
endast ett eko av den yttersta tomheten
då är alla ord och varje känsla
varje tanke och alla handlingar
en flykt undan tiden, ett tidsfördriv
- det är ett skrämmande perspektiv
så sa agnostikern
och kippade efter luft
i den limbo han valt för sig själv

inför denna tanke
att alla ting är ingenting
kan man som Dmitri skratta
dricka champagne och kvinnor till
somna rusig i väntan på en ny dag

inför denna tanke
kan man som Ivan tvinga sig att se
att se igenom alltings fåfänglighet
och bistert tänka som unge Rimbaud

att livet är en fars vi tvingas utstå
eller känslotomt när glädjen rämnat
och avsluta det som likväl ska sluta

ord tänkta, ord skrivna

ord på ord

eller skapande ord

lyssna ...

tystnaden, var är du

lyssna ...

Aljosja lyssnar där det är tyst
Aljosja lyssnar på sin starets
och går i tystnaden mot ett rum
ett hav, en stilla ocean
och långsamt formas ett ord
så stort som stillheten

om tystnad är mer, mer än inget
finns ett skinande mysterium
mysterier på mysterier
förborgade tills ordet skapas
och mysterierna dansar och växer
underbart är medskapandet
när orden föds ur stillhet